

Folkets röst, rätt och sanning samt en märkvärdig rättegång emellan Anders ...

Berggren, Anders

27 B f c Br. 1878

National Library
of Sweden

Folkets röst, rätt och sanning

samt

En märkvärdig rätttegång

emellan

Anders Berggren

och

Dr J. G. Lundberg

(Kyrkoherde i St. Jakob i Stockholm),

samt

Tidningen "Fäderneslandets" förläggare.

Och hela världens prästerskap rörande Jesu försöning och alla
menniskors frälsning på yttersta dagen.

Utdrag af Protokollet hos Stockholms

Rådstufwu-Rätt Den 18 Oktober 1877.

S. D. f. d. Bryggaren Anders Berggren hade till denna dag
erhållit stämning å Kyrkoherden Herr Doktor J. G. Lundberg på grund
af följande den 9 uti denna månad till Rådstufwu-Rätten ingifna
ansökning.

Till wällofliga Rådhus-rätten i Stockholm. Som jag ej kan förmå
Höglärde Herr Doktorn och Kyrkoherden i St. Jakobs församling här-
städes, J. G. Lundberg, att återlemna några Skrifter, som jag efter
Guds befallning utgifwit, 10 med Lifvens bok, samt uttydning på
några frågor af den Heliga Skrift som jag icke förstår; altså nödgas
jag i djupaste wördnad härmed anhålla om laga kallelse och stämning
å bemälte Herr Lundberg i påstående om förklaring och uttydning af de
frågor Skriften innehåller, som jag anhåller att få wid rätten förete,
samt Skrifternas återfå, — äfwen begär jag upplysning om den försö-
ningslära wi dyrka är rätt och sannfärdig för Gud, så att Jesus med
sin pina och död betalt mina och hela världens syndaskuld, att jag
kan wara förwisad derom, ty min nöd och bedröfwelse är ganska stor,
ty jag fruktar att wara en onyttig tjenare som skall kastas i det yt-
tersta mörkret — Math. 25—19 och detta måste jag blifwa underrät-
tad om, af de skriftlärde som böra förstå des innehåll och mening. Ty
Jesus will att wi skola till sanningens kunskap komma och den skall
göra oss fri, Joh. 8: 32, och för den skull har han sändt sanningens
anda efter löfte, Joh. 16: 13.

Stockholm den 8 Oktober 1877.

Anders Berggren,

utgifware af Lifvens bok,

f. d. bryggare.

Då detta mål till handläggning uppropades inställde sig kåranden personligen och svaranden genom ombud, klockaren Carl Oscar Bergström, på grund af följande nu ingifna fullmakt:

Herr C. O. Bergström befullmäktigas härmed att å mina vägnar framlemnna mitt svaromål på Lit. Berggrens stämning, och hoppas jag att mitt svar skall vara tillräckligt upplysande,

Stockholm den 17 Okt. 1877.

J. G. Lundberg,
Pastor i Jacob.

Sedan ofwänigtagna stämmingsansöfning och fullmakt blifwit upplästa, inlemnade Bergström dels en så lydande, nu uppläst skrift: Till Stockholms Rådhus: Rätts sjette afdelning.

För någon tid sedan tillställbes mig genom localpost en bundt med tryckta skrifter jemte skrifvelse från en person, som tecknade sig Berggren, och som anmodade att antingen skriftligen eller under personligt besök hos honom yttra mig om dessa skrifter. Som jag hvarken hade tid, skyldighet eller håg härtill lemnade jag skrifvelsen obesvarad, jag tyckte nemligen att om han wille tala wid mig kunde han besöka mig, ej jag honom, då han ej war sjuk och ej bodde i min församling, utan i Nicolai. Nu harhan stämt mig till Rådhus Rätten påstående att jag ej will återlemnna dessa skrifter; detta är icke sanning, jag återlemmar dem med nöje menansåg mig icke skyldig dertill förrän de hemtades hos mig, återlemnandet sker nu och anhåller wördfamt att blifwa från målet skild, då jag hwarken haft eller önskar att komma i någon vidare beröring med Lit. Berggren. Önskar han några vidare upplysningar i religiöst hänseende, må han wända sig till sin, d. ä. Nicolai församlings presterkap.

Stockholm den 17 October 1877.

J. G. Lundberg,
Kyrtoherde i Jacob och Joh. församling.

Och dels några smärre tryckta skrifter hwilka kåranden, sedan han tillkännagifwit att de woro desamma han uti stämmingsansöfningen yrkat återbekomma nu fick emottaga. Kåranden ingaf en skrift som enligt uppgift innehöll de frågor i religiösa ämnen han önskar få af Svaranden beswarade, Kåranden och klockaren Bergström fingo häræfter till förmaket afträda under Rådhus Rättens öfverläggning till följande för dem åter förekallade nu afkunnade

Dom.

Som Berggrens yrkande att wj herr Doktor Lundberg återbekomma några till denne aflemnade tryckta skrifter blifwit fulljorde erfordras i denna del af målet ej vidare utlåtande, och då, hwad Berggren i öfrigt

i stämmningsansökningen anföri och yrkat innesattar ett ämne, hwarmed det ej tillkommer Rådhusw-Rätten att taga befattning sinner Rådhusw-Rätten Berggrens härutinnan förda talan ej förtjena afseende. Afträdde.

Ur och dag som ofwan
På Rådhusw-Rättens wagnar:
E. S. Poppius.

Till wälloflige Rådhus-Rättens, Sjette
afdelning i Stockholm.

Som jag till denna dag ändtligen fått inläänd, herr doktorn och kyrkoherden wid S:t Jakobs församling I. G. Lundberg, och det är icke af hat eller för egen minst skull, utan på det att Jesu lidande och död, skall icke wara förgäfwes; och den Heliga skrift, icke om intet blifwer.

Och jag wet att icke des wördighet, kan af eget förnuft, uttyda och beswara de frågor af Guds ord, som jag måste efter anmodan wördsamt framhålla; — hwarföre han må taga hela werldens biskopar och presterskap till rättegångsbiträde, samt "Fäderneslandets" förläggare, som är gamka willig att uttyda Jesu ord, samt slängd att drilla saken att de kunna freda sig från lagens arm.

Ly striden gäller lif och salighet och det är satan och döden, som skall öfwerwinnas.

Gud hafwer tillsatt domare, att i sitt ställe döma och afgöra twistefrågor menniskor emellan på jorden, och det är Guds embete de skola bestyra, altså förmodar jag, att rätt och sanning skall wara gällande.

De frågor jag önskar få uttydda och beswarade äro följande — (1:o) om det löftet är fullbordat som Gud utgaf i paradiset, då syndafallet, war skedt, att qwinnans säd skall söndertrampa ormens hufwid. (2:o) hwad Gud tänkte då han utgaf lagen på Sinai berg, när han wiste att ingen den hålla kunde, eller hwad menar Gud dermed att göra sin lag herrlig och stor, Es 42: 21. (3:o) hwad uträtning hade Gud då han endast upptog, till himmelen twenne lefwande män Enok och Elias. (4:o) om det war Guds mening, att sända sin Son till jorden, endast för att få Gorom misshandlad, och dräpen. (5:o) Huru många har blifwit frälste sedan Jesus dog på korset; eller hwarföre öfwer gaf Gud honom då han war stadd i sin swåraste döds spina, war det rätt det. (6:o) Huru många kan Jesus frälsta wid sin återkomst på yttersta dagen; (7:o) hwarföre säger Jesus beder att eder sligt icke sker om wintren, eller hwad menas, om icke de dagar warda förstäckte blifwer intet kött frälst, eller hwad menas dermed, der ätelen är dit församlas och örnarne, Math. 24: 28.

(8:de) Hwarföre gret Johannes swäriligen, att ingen fans wärdig, att upplåta Riffens bok, eller läsa densamma; Uppb. 5—4, eller

kan den blifwa nödwändig, wid Kristi domstol, emedan det heter, den som icke är skrifwen i Lifvens bok kommer i den brinnande sjön, Uppb. 20: 15. (9:de) frågan, när människans frälsning sker i dödsstunden eller sedan, då Jesus säger: ingen far upp i himmelen, utan den som for neder från himmelen: och Gud, är icke de dödas Gud utan de som lefwande äro: och Job säger Herre ho prisar dig i grafwen. (10:de) Swarföre säger Jesus att all synd, är människan förlåten, men säga något, emot sanningens anda, blifwer icke förlåtit i denna eller tillkommande werlden Math. 12: 31. (11:de) om Jesus behöfwer några trogna wänner som äro beredda att mottaga honom, och gå med in i bröllopet innan dörren stänges, Math. 25—10. (12:te) hwad är Jesu mening, då han säger: hwilken är en trogen och snäll tjenare som Herren satt öfwer sitt husfolk att gifwa dem mat i rättan tid, Math. 24: 45, och hwad menas med rättan tid. (13:de) hwarföre skall himmel och jord omwilforligen förgås, men Jesu ord skola icke förgås. En trogen Herrans tjenare skall förewisa Jesu ord wid hans domstol, och dershöre kunna de icke förgås. Men hwad måste icke en trogen Jesu tjenare lida förföljelse och snädelse, han är wriden och galen som lyder Jesus, han borde häckth och halshuggas säger "Fäderneslandet", liksom Jesus, han lydde sin faders wilja, förkunnade sanningen, kände wägen till det ewiga lifwet och saligheten, mente wäl mot alla, wille alla skola frälsste blifwa, — och det war just dershöre, att han blef af satans tjenare dömd att undergå dödsstraffet, som fättet war i deras lag, att brottslingar skola behandlas, lika trogna tjenare har satan, ännu i denna dag; sam önska att Jesu fände bud och hans ord skulle förderwas och till intet göras; men Anders Berggren låter icke satan eller hans tjenare skrämna sig; ty han har den största rätt i werlden. — Ty då Jesus måste fram för Pilati domstol, och oskyldigt dömmas, så måste det wara rätt, och satans tur att komma för Guds domstol, och dömas efter som skrifwit är i Lifvens bok samt Uppb. 20: 13.

När satan fick Jesus fastspikad på korset måste han duka under och dö, men nu är tiden inne att satan skall för domen, och då måste han duka under, dö och till intet göras; och aldrig stå upp mera och förföra och bedraga människoläget. — Ty så är Guds wisa uträkning och goda löfte, och detta måste wäl en gång skola ske.

Länge nog ha wi hört förkunnas om den yttersta domen och de dödas uppståndelse och ett ewigt lif. Utan att komma i åtnjutande af den utlofwade träldomens förlofande ande, Joh. 8.

Den twistefråga som jag anhåller om rättens afgörande, är huru wida Gud är försonad med Jesu pina och död, men då Jesus säger att all sak skall bestå af tvenne wittnens mun Math. 18: 16. Och Gud säger jag skall sätta rätt på jorden Es. 42: 4 samt hafwa wittnen fram som säga det är sanning, då får man hörat, Es. 43: 9, och i

anledning häraf måste jag i djupaste wördnad, anhålla om målets hwilande, för att infalla wittne i denna maktpåliggande sak.

Stockholm den 18 Oktober 1877.

A n d e r s B e r g g r e n,
utgifware af Lifsens bok.

Till Kongl. Magest. och Rikets Högl.
Swea Hofrätt Stockholm.

Rådhusrättens sjetta afdelning dom den 18 förliden månad; hwarför jag efter befallning måste härmed ödmjukast mig beswära och öfwerklaga.

Bifogade protokoll visar att Rådhuswå-rätten, af uppenbar wårdslöshet behandlat detta mål; Min stämning, som grundar sig på den Heliga skrift och Guds rena mening och tydning, som är det nödwändigaste af allt i werlden, wår lag bjuder, att en domare som är af Gud tillsatt att i hans ställe noga ransaka och pröfwa hwilken af parterna rätten tillhör, detta har nämnde rätt ej fäst afseende på, utan min käre talan måste ligga nere blott för att gynna swaranden och göra honom fri.

Uti rättens protokoll är anmärkt att jag ingaf en skrift som i stämningen är begärd på hwilken de frågor äro antecknade som jag åstundat få uttydt och beswarat och i samma skrift begärde jag målets hwilande för att kunna undersöka, om det sanna och rätta, samt få afhört wittne, som Jesu säger i Matteus 18 kap: 16 v., hwilken skrift jag äfwen här widfogar.

Rådhuswå-rättens lagfridiga förfarande härutinnan måste jag i korthet nämna.

Wår lag bjuder då en rätt sökande icke äger 250 kronor i wärde är han berättigad att gratis få rättens bistånd äfwen är olagligt att belasta detta mål med stämplat papper, och jag som är ganska fattig, måste låna och betla mig fram för att få medel att kasta ut, för Jesu Kristi rättfärdiga sak skuld.

Rådhusrättens öfwerlagade dom, innefattar, att det icke tillkommer rätten att afgöra detta mål; — men då den är af Gud tillsatt, och det är Hans embete som domare skola bestyra, och det är Jesu rätt jag söker; alltså kan nämnde rätt icke finna skuld, i Guds eller menskelig lag för sitt afgörande, hwarföre jag begär målet under siffralifikation; Ty hwad skola wi med lagar om icke de skola åtlydas, eller med rätter utan att få twistefrågor rättwisligen afgjorde; eller hwad skall Jesu lära vara till, då den icke blifwer trodd och efterlefwad; eller hwad skola wi med skriftlärda, om de icke wilja förklara och uttyda des innehåll och Guds rätta mening; eller hwad skall frälsaren vara till om icke han en gång skall komma efter löfte, och frälsa det förtappat är, Math. 18: 11.

Herr doktor Sundberg har uti sitt swaromål afgifwit ofullständigt gennäle, — ty mitt käromål är grundat på Jesu ords rätta mening

samt för att få weta om någon af oss äro onyttiga tjenare, som skola uti det yttersta mörkret, Math. 25. Detta är en samsäckande dom, höra af Jesu egen mun, detta oaktadt har swaranden hvarken tid eller häg, icke anser sig skyldig, att göra sig och oss förwiskade att blifwa fredade från det straffet, att komma i yttersta mörkret; han önskar icke att komma i beröring med mig eller Jesus, och hans ord, som är sjelfwa ljuset och ledstjernan till det ewiga lifwet, och saligheten; — och Jesus medgifwer icke, att den ena föraktar den andra, Math. 22: 39.

Swaranden wisar mig till min prest, men han är långt här i från, och jag förmodar att hwilken skriftlärd som helst, kan och är skyldig att uttyda ordets rätta mening, och säga om man är stadd på den wägen, som bär till lifwet eller döden, och fördomelsen, äfwen måste wi weta om den försoningslära wi dyrka, är rätt för Gud, eller icke. Ty detta är en nödwändig sak att känna, förty om en falsk lära förkunnas, som Gud ogillar och således är en onyttig tjenare, som är skyldig till det yttersta mörkret, — och derföre måste jag fråga, och begära swar; om Gud blef så glad, försonadt och wälbeläten, för det han fick sin älskade Son illa mishandlad, pint och dödad på ett kors; och detta swära dödsfattet och blodsutjutelse som Jesus måste utstå. Och detta wederskyggliga mordet, är af Gud antagit såsom fullgod betalning och godtgörelse, för hela werldens syndaskuld, både alla som woro begångne före Jesu mord, samt alla som kunde begås till tidens slut, och allt är fullkomnad och betalt, och således behöfwer ingen tro, eller efterleswa Jesu ord och lära, men blifwer likwäl frälsd och salig, för Gud är betaladt försonad och beläten, endast för det, att han fick sin älskade Son illa mishandlad, pint och dödad, och derföre har Gud efterskänkt och förlåtit hela werldens lagbrott och olydnad, så att Jesu ord kunna lemnas utan afseende: de ord han förkunnade, dagen före sin död, att kläda den nakne, herbergera den huswille, besöka den sjuka och den som i häftelse kommen är o. f. w. och det J gjort eller icke gjort mine minsta det hafwen J icke gjort mig; och desse skola gå i ewig pina: Så är Jesu ord i Math. 25: 46 — ingen har fullgjort Jesu påbud härutinnan; men då Gud har antagit fullgod betalning och godtgörelse för uraklåtenhet och olydnad mot Jesus; äfwen säger han: utan en blifwer född på nytt, kan han icke se Guds rike, Joh. 3: 3. Om nu Gud skulle wara försonad och beläten, som det nu är och Jesu ord behöfwer ingen attlyda, emedan hans dödspina har utgjordt godtgörelse, och försoning derföre; men detta kan jag icke, låta mig nöja med, utan måste strida att winna segren, Math. 11: 10. Ty Jesus är min broder, — och han blef ofskyldigt mördad på ett kors; och här fins ingen lag, ingen domare, inget "Fädernesland", ingen prest, som kan sönefa mig att strida och föra rättgång. Då en grym och lagstridig mishandel, samt mord, har timat min älskade och käre broder Jesus; — och ingen af mina wedersparter kunna motsäga, att icke Jesus blef ofskyldigt korsfäst och dödad.

Nu frågas: om det wore rätt af mig som fått uppenbarelse och fåter underrättelse af honom sjelf; huru illa han blef handterad och ofkyldigt dödad, war det rätt om jag nu lät mig nöja, utan att söka hämd, och yrka straff enligt lag, på den som war orsaken och wällande till min broders nesliga död.

Bid rådhusrätten begärde jag efter Jesu ord, att få afhört wittne, för att få twistefrågan klar, — och desse äro: Hans Kongl. Höghet, kronprinsen Oskar Gustaf Adolf, doktorn och kyrkoherden wid S:t Klara församling; J. Grassström, redaktören för fäderneslandet S. N. Sagström, samt lektorn P. Waldenström, och desse Höglärde, Högwördige, wälbewägne, ojäwige Herrar och ädla män: anhåller jag måtte wittna och intyga; att Gud, och Jesus, äro nöjde, försonade och wälbelatne, för det att satans tjenare kommo i tillfälle, att döma och ofkyldigt, pina samt döda, Gudafonen Jesus: när desse nämde kunna intyga, att förföjningen är sanning, och syndaskulden är betalt och allt är fullkomnad, och menniskornes frälsning är wunnen Jesus har seg-radt; — då will jag afstå från käromålet, men i annat fall begär jag hos Kongl. Hofrätten, att satan måste dömas, för Gudamord, samt en mandråpare, Joh. 8: 44 och hela werlden bedragare, Uppb. 12: 9. Tillika anhåller jag om hans åliggande, att afstå från alla lefwande menniskor, och sedan framskaffa alla döda som äro i hans wäld wid Jesu återkomst, på yttersta dagen; Ty jag har lefwande wittnen i himmelen, att Jesus har lidit och dött, för hela werldens frälsning skuld; och jag ber att herr Lundberg, samt alla mina motståndare, måste förklara sig här öfwer, och genmåla, om någon inwändning kan göras; och förmena rätten, att godkänna och bewilja min rätt-wisa anhållan; Ty det måste vara rätt att Jesus blifwer ägare om alla han led döden före, (det måste vara rätt) att satan återlemnar alla som han bedragit, och till sig röfswadt. Det måste vara rätt, då nu satan regerat, i fulla 6,000 år då måste det vara rätt att Gud får regera hädanefter.

4123 år hade förslutit då Jesus föddes, 1877 år sedan som gör den tid, Gud lofwade att satan skulle få regera, att han har och ännu regerar, är en sanning som är stark; Ty han förorsakar krig, lif, trötter och oenighet, menniskor emellan, är roten till allt ont, otro och olydnad mot Jesus; falska och wilseledande läror, dödar och till sig röfwar alla Es. 42. Det är ett röfswadt och stummat folk, de äro alle samman besnärde i kulor och bortgömde i fångahus äro wordne till rof, och ingen hjälpare är som säger få dem igen, så talar Gud, å nyh anwista ställe, och nu (måste vara rätt) att jag, som Jesus sändt hafwer, att förkunna sanningen Joh. 16: 13 och afwen är en Guds medhjelpare, som yrkar och påstår att det från Gud bortröfwade folket, skall af satan återlemnas; och igen till Gud des ägare, som dem skapat hafwer, och egentligen tillhöra, (det måste vara rätt,) att Jesu ord och löfte går i fullbordan som han talade då han lemnade, jitt menskliga umgänge på

jorden, om jag går bort skall jag likväl komma igen och taga eder till mig, ty der jag är skolen i och wara, Joh, 14: 3. Äfwen säger han, det skall wara ett fårahus och en herde, Joh. 10: 16 och Jesus war sänd att frälsa de förtappade får af Israels hus Math. 15: 24.

Och i följe, och förmåga af mitt andragande anhåller jag wördsammt om rättens bifall till min rättwisa och bestyrkta begäran och örfande.

Stockholm den 6 November 1877.

Anders Berggren,
utgifware af Liffens bok.

ETT tillägg.

När Jesus skulle dödas, och de öfwerste presterna stämplade efter hans lif, uppstod en stor glädje hos dem när de hörde att Judas wille mot betalning tillkännagifwa hwar Jesus kunde gripas, och med stor glädje, utan prut, erlades den betingade höga summan, för att få honom fram för domen, att dömas, men desse nuwarande prestier, när frågan gäller att satan skall fram till domen och dömas som skrifwit är; wilja de icke wåga eti öre för Jesu rättfärdiga sak skuld, utan göra motstånd, och äro gensträfwige och önska hästigt att icke komma i beröring med Jesu ord och sanningens anda, som wisar sig uti Lundbergs till rätten ingifna swar: han har icke tid icke håg icke skoldig, att förklara Jesu ord och mening — lika war med pastor selingstedt i Göteborg då han war till rätten inkallad, i affigt att förmås att afstå från djeswulen och tro Jesu ord; samt blifwa hans tjenare och medhjelpare, men då hade han samma motwilja wille icke gifwa någon uttydning, eller till rätten sig inställa utan gjorde sig en lustresa i stället, för att underöka den Heliga Skrift och göra sig förwisad om han war för Jesus, en nyttig eller onyttig tjenare; på samma wis war det med bataljons predikanten, pastor Ekman å Lerjeholm, då han lät införa ett, dödt ko-fall till staden Göteborg i mening att försälja till stadens fattige arbetare för godt pris; men det lyckades honom icke, emedan polisen lade hinder i vägen och lät besiktiga waran, som befans oduglig, och kunde således icke till salu få utbudas; ty det war näst köttfria ben; detta prestens egenlyttiga handlingsfätt omtalar 3:ne stadens tidningar, och styller honom för att wara en Guds man, som bodde wid en elf; detta wart presten wred öfwer, gjorde trydfrihetsåtal å tidningsutgifwarne, och då stämde jag presten, med påstående, att han måtte förklara om det höre till en Guds man, att först för sin snålhet skuld, pudra bort en oduglig wara och sedan komma sin nästa på fall, för det sanningen kom i dagen; men pastor Ekman wille icke sig till rätten instäma, ty jag wille han skulle uttyda några frågor

af Guds ord som han icke kunde beswara, samt om Jesu försoning och lära är efter hans lefnadsfätt, och wille förnå honom till förlitning med tidningsherrarne enligt Jesu ord, Math. 5: 24. Men han frågar icke efter Jesu lära, han will icke afstå från djefwulen, utan reste utrikes för att slipa att komma för rätta, och lyda sanningens anda, men hur gick det med honom, jo han måste skiljas från sitt prestembete, alla som icke tro och lyda Jesus, kan aldrig gå wäl; alla äro de jofwande wäktare på Zions murar. De fråga icke efter om Jesu lära blifwer åtlödd eller icke, om de äro nyttige eller onyttige i Herrans wingård, de äro blinda ledare. Dersföre säger Jesus, publicaner och sköfor skola ingå i Guds rike förr än J. Math. 21: 31 we eder skriftlärde, I skrymtare gören tionde af mynto dill och kumin, men låten det swåraste bestå af lagen, domen, barmhertigheten och tron. Math. 23: 23. I wiljen icke tro Jesu ord I wiljen icke tro att den sanne Guden lefwer som war före Jesu dödd, och talade med Noaf, Abraham Moses m. fl. I wiljen icke tro att Jesus skall en gång komma, och hålla dom och frälfa efter löfte, det som förtappat är; I wiljen icke tro det Gud säger 5 Moseb. 18: 18; Gf. 42: 9, Math. 11: 25, Joh. 16: 13. Alla skriftens ord wiljen I icke tro eller lyda, utan endast förkunna det som har händt, men det som ske skall wiljen I icke tro, och dersföre säger Jesus den som icke tror, skall warda fördömd. Marci. 16: 16. I ären obarmhertige mot de fattige I låter dem löpa från sitt arbete flera dagar för att bekomma sina betyg, och somliga hafwa hjerta att utkräwa sista slanten af tjenarens ficka för det han skrifwer några rader. — Gud will att alla menniskor skola frälste blifwa och till sanningens kunskap komma, men I wiljen icke tro sanningen. Och Jesus säger I skolen förstå sanningen och den skall göra eder fri, Joh. 8: 32, men I wiljen icke tro sanningen dersföre säger Jesus, I ären af den sadren djefwulen, Joh. 8: 44. Werldens wishet är en galenskap för Gud, som förkunnas i 1 Corinter 1: 19, hwad äro de skriftlärde; Ly skrifwit är, jag skall om intet göra de wisas wisdom, och de förståndigas förstånd skall jag förkasta. Så talar Gud, på anwista ställe, men Guds wishet är galet för werldens barn, men det hafwer Gud utwalt, werfen 27.

Hör nu I konungar och regenter på hela jorden, Gud hafwer tillsatt eder att styra och leda folket hwar uti sitt rike samt skaffa den nödtällda hjelp och den lidande rätt, men ingalunda för att föra krig, och låta dräpa folk samt störta sina underfätare, i nöd och elände, krig är ett olyckligt företag och det strömmande blodet, ropar hämb, till Gud, liksom Abel, ropade, 1 Moseb. 6: 40. och en weberstyggelse för Gud, ty allt krig och blodig klädnad skall uppbrännas, och med eld förtärd vara, Gf. 9: 5. och Jesus säger den som tager till swärd skall förgås dermed, och det är en stark sanning, ty när den förbannade böden kommer med sitt skarpa swärd, då måste I förgås, om I älsken nästan som eder sjelfwa, liden Jesus och tror

honom, skolen I icke förgås, utan få ewinnenligt lif, Joh. 3: 15. En öfwerhet bör hjälpa de fattiga som orätt lida, samt hålla fred; saliga äro de fridsamme ty de kallas Guds barn, Math. 5: 9 och himmelens innewanare glädjas deröfwer, ära ware Gud i höjden och frid på jorden; Luc 2: 15.

Hör nu I domare på hela jorden, I dömen ofta orätt, I tänken icke efter, att det är Guds embete I ären tillfatte att bestyra, I söker efter det hårdaste straff i lagen fins fast den bjuder, pröfwe domaren, om det är med Gud, och rättwisän förenad och det heter mer freda än fäll I glömmet att I skolen inför Kristi domstol, och göra räkenskap för det i tiden, innehafda kallet; ty der skall dömas som skrifwit är efter deras gerningar, Uppb. 20: 13.

Hör nu I boktryckare och tidningsutgifware, som icke ären af Gudi, ni fyllen edra spalter med smädeskrifter, förargelsewäckande uppsatser och de som hätske och förnämige äro, skola till spott och skam warda, Es. 41: 11. och de som förarga, Jesu trogna, honom wore bättre att en qwarnsten bundes wid hans hals, och sänktes ned i haffens djup, Math. 18: 6.

Ni rike och mäktige, som leswen i öfwerflöd och kräslighet, I frågen icke efter det Jesus säger att mätta de hungrige, kläda de nakne, herbergera den huswille, men detta willen I icke åttlyda, kan icke den fattige betala hyran på dagen måste han flytta och blifwer wräkt, och häldre kan rummen wara tomma, om en fattig träder in uti eder bostad, är han föraktad och blifwer utwisad, I tänken icke på det hårda straffet Jesus pålagdt, Math. 25: 46.

Jesus säger du skall älska Gud och nästan som dig sjelf, och detta will ingen åttlyda; de älska endast, fåfänglighet, lyx och högfärd, de pryda sig med dyrbara smycken, och göra fällarna på sina kläder stora för att de skola wara omtyckta och ansedd af menniskor, Math. 23: 5, men för Jesu ögon är du icke ansedd, ty han hafwer ögon såsom en eldslåga Uppb. 1: 14 och Gud är emot de högfärdige men de ödmjukta gifwer han nåd.

Mången älskar ossjälga djur, mer än Gud och nästan, såsom hundar, desse onyttige djur, födes med omtänka, och kärlek men nästan fins ingen kärlek till, eller gifwer den hungrige en bit mat, Guds ord älskas icke, men de fordna dagars Bellmans swordoms skrifter, desse äro omtyckte att handla med, och drifwa winst af.

Du swärjare och Guds namns misbrukare du glömmet att herran skall icke låta honom blifwa ostraffad som hans namn misbrukar, du swärjer och ber den onde ta dig, och fara i dig, men när du kommer i nöd, då anropar du Gud, men då du tjenar satan kan icke Gud hjälpa en annans tjenare, Ty densamme du tjenar måste gifwa lönen, I skolen alls inte swärja Math. 5: 34 Syr. 23: 12.

Gud will att alla menniskor skola frälste blifwa; och hans wilje måste owilkorligen ske och gå i fullbordan, men utan bättring och tro kan det icke låta sig göra, djefwulen måste öfwergifwas, Jesu bud måste

lydas; här finnes många religionssefter: mormoner, baptister, samt flere, deße tro hwar sitt rätt vara, men det är allt för Gud, falsk och en galenskap och äro de som Jesus omtalar i Math. 24: 11. De bygga bönesalar och går ifrån stadstyrkan, för att vinna saligheten men det länder icke till någon frälsning eller salighet, utan Jesus kallar det för afguderi, de tro att blifwa härde för sina många böner skuld, ofta nattwardsbesök, men de glöma det som skrifwet är utan bättring och tro, länder nattwardens bruk icke till upprättelse utan till förderf, bättring kan wäl hända hos några, men tron får icke medfölja och detta är en sammanhängande kädja, som icke får åtskiljas, de tro att Gud icke kan frälsa utan endast de, som ingår i deras samfund, de tro sig vara Guds barn, wen de andre werldens och den ordes barn.

När J bedjen, skolen J icke vara mångtalige, utan går in i kam-maren och slå dörren till och bed din fader ty han wet wäl hwad eder göres behöf. Math. 6: 5—8. Ty Gud må göra i sin ting som han bäst och nyttigast synes, och tyd icke illa vara att jag så god är; och gifwa de siste lika med de förste, ty många äro kallade men få utwalde Math. 20: 14—16. De förutnämde, som kallas salare, de willa påstå, att wid Kristi domstol, då hafwet och helwetet skall återgifwa sina döda, Uppb. 20: 13. Detta kunna de icke göra till lögn, men sedan tro de, att de från hafwet komne äro; skola till pinorummet igen, men det får icke ske, och det är farligt att så tänka, Jesus säger, dömer icke, att i icke dönde warda, Math. 7 — därför säger Jesus att deras sista, blifwer värre än det första, Math. 12: 43—46.

Nu har en stor glädje uppstått hos satan, och hans barn, för att icke Jesu ankomst, domen och förlofningen kunde ske under det förslutna året, som skrifwit är, Jesus förmodade att minst fem troigna skulle finnas såsom skriften innehåller, men då icke de fans, som äro beredde, och kallas wisa jungfrur: Math. 25: 8 och utan fem gäster kan icke något bröllop hållas; och därför måste brudgummen dröja året öfwer.

När Gud tänkte förgöra Sodom och Gomorra sade han till Loth, söf om der fins fem rättfärdiga will jag skona staden, men han kunde icke finna någon, och då kunde icke göras skonsmål. Lika är nu med Jesus, då icke fem finnes kan icke hans löfte gå i fullbordan.

Det är skrifwit, att man skall mer lyda Gud, än menniskor, och vara Gud olydig, medför straff, ty hwad fick icke Jonas wiskännas för straff i tre dagar och tre nätter måste han uthärda i qwas och mörker uti walfiskens buk, för det han icke war Gud lydig, att förkunna staden Ninnewed, om icke syndabättring kunde ske, skulle Gud förgöra staden. Denna Jona predikan trodde stadens innewånare; och allwarligbå ttring och omwändelse förfiggick och för den skuld, blef staden skonad; från den ödeläggelse som Gud i annat fall utlofwdt hade, Ninnewed war en stor stad, och det war en glädje för Gud, att så återtaga det påtänkta straffet, ty deß innewånare trodde på Gud och det Jonas talat hade, Jona bok, 2: 5. Deße trodde, att en Gud fans som kunde förwandla tider och stunder, och skapat allting, samt menniskorna ändå att inge

skrifter hans till esterrättelse, som nu förhållandet är. Nu hafwer wi den Heliga skrift och Jesu ord, till att tro, och efterleswa, — men det oaktadt fins ingen tro eller lydnad, ingen will tro det Gud säger till Mose: jag skall uppväcka en fåjom du äst, och gifwa min ord i hans mun, och han skall tala allt det jag honom bjuda will, 5 Moseb 18: 18, Jesus säger, när sanningens anda kommer skall han leda eder uti all sanning, han skall icke tala af sig sjelf, men det hörer skall han smtala, och det som icke skall, skall han förkunna eder, och han skall taga af mitt och förkunna eder, Joh. 16: 13—15, alltså, är det Jesu ord, och han som talar genom mig.

Si min tjenare jag skall sätta min anda på honom, han skall förkunna hedningarne domen; och den weken som ryker skall han icke utsläcka. Till des han utför domen till en seger Math. 12: 18—20 men satan och hans tjenare wilja aldrig höra talas om någon dom, de wilja icke att Jesus och hans wänner skola winna någon seger, de willa hälfst att satan skall wara råbande både i tid och ewighet, satan och hans tjenare är häfwande för domen och Jesu ankomst.

De willa icke öfwergifwa djefwulen och stå för menniskornes Son dershör får jag det ena brefkortet efter det andra från asgrunden, och satans tjenare, och ber om anstånd, för att widare få pwarblifwa i satans tjenst och dershör äro sde, en wederslyggelse för Gud, och fallas onyttige tjenare som komma uti det yttersta mörkret, och der blifwer gråt och tåndagnislan, Math. 15: 30. Den ondes tjenare säger, min Herre kommer icke ännu brått, men han kommer den dag wi icke wänta honom, och skall sönderhugga den ondes tjenare och gifwa honom sin lön med, de skrymtare, Math. 24: 51. Dershör säger Jesus waker för den skuld, ty I weten hwarken dag eller stund, när menniskornes Son är kommandes, Math. 25: 13.

Waren redo, ty den stund i icke menen är Jesus kommande Math. 24: 44.

Jesus han lofwadt att återkomma då han säger om jag än går bort, skall jag likwäl komma igen, och taga eder till mig och der jag är skolen I och wara. Joh. 14: 3.

Äfwen säger han jag hafwer och annor får som icke äro af detta fårahuset, dem måste jag och draga härtill, och det skall wara ett fårahus och en herde, Joh. 10: 16.

Men hwad menar Jesus då han säger: jag hafwer annor får som icke äro af detta fårahuset.

Härmed menas alla som woro före Jesu lidande och död, dessa måste dragas tillsamman, att det blifwer ett fårahus och en herde. Som lofwadt och skrifwit är, ty alla äro wi af Gud utkomne och skapade wi skola också en gång alla blifwa honom tillhörige, genom hans Son, som bles sänd till att frälsta det som förtappadt är, Math. 18 11.

Ty Gud will att alla menniskor skola frälsta warda.

Men det kan icke, det bör icke, det får icke ske utan bättring och tro. Du måste tro och lyda Jesu ord, utan du blifwer född på nytt

Kan du icke se Guds rike, säger Jesus, Joh. 3. Då menniskan blifwer född på nytt, får hon ett nytt sinnelag, ett hjerta som är efter Jesu bud, herbergar gerna den huswilla, mättar med glädje den hungrika, will gerna göra nästan godt, misbrukar icke Guds namn, åfallar icke satan i sitt ordalag, älskar nästan som sig sjelf, tror och lyder Jesus allt det han bjuder och sagt hafwer.

Gud besallde Jonas att predika för staden Ninewed, de trodde och gjorde syndabättring, — nu har Jesus besallt mig, att förkunna det som ske skall, och huru det skall tillgå med werldens frälsning när Jesus återkommer på det att Guds löfte skall warda fullbordat, som han sade: Si hwad komma skall förkunna jag framför åt, och ny ting för än det sker låter jag eder, det höra, Ez. 42: 9.

Nu skulle det blifwa en stor glädje för Gud och Jesus, om detta Jesu sändebud, och Jesu ord, kunde göra lika wärkan som Jona predikan, att åtminstone några wille tro det Han säger, Math. 16: 28 för att icke smaka döden till dess de få se menniskornes Son komma i sitt rike.

Gud hafwer skapat menniskan med förnuft och fri wilja, — och nu står det fritt att wälja om du will öfwergifwa satans tjenst, och tro dess och alla Jesu ord, och lesa ewinnerliga, eller du will qwarblifwa, hos den förbannade bedragaren och Gudamördaren, djefwulen och derföre dö, ty han är en mandräpare från tidens början, Joh. 8: 44, nu är fritt att wälja lif eller dö. Jesu ord och löfte äro klara och sansfärdiga. Ty han säger, den som tror kommer icke i domen utan är gången ifrån döden till lifwet, Joh. 5: 24.

Gud älskade werlden, och han utgaf sin enda Son till att frälsa de som tro hans ord, dessa gör han fri från döden och satans wäld; och skola icke förgås, Joh. 3: 16, hwilken som tror Sonen, han hafwer ewinnerligt lif. Men den som icke tror, han får icke se lifwet, utan Guds wrede blifwer öfwer honom, vers 36.

Här går en som skrifwer om Guds församling, men det, är ett stort fel, ty Gud kan aldrig få någon församling, utan genom Sonen, den som icke tror honom kan icke winna lif och salighet, — han är den säkra grunden att bygga på, ty han leswer och Gud will att wi skola och lesa. Ty ingen annan grund kan läggas än den som lagder är, 1 Corinter 3—11.

Werldens wisheit är en galenskap för Gud, 1 Corinter 1: 20.

O, huru olyckliga skulle wi icke vara om så skulle tillgå wid Kristi domstol, såsom de skriftlärde och werldens wise det tyder, och satan will hafwa det, den ena menniskan skiljas från den andra, ena makas från den andra, barn från föräldrar, och dessa från barnen, somliga till ewig glädje somliga till ewig pina, — der skulle aldrig blifwa någon glädje i Guds rike, när de wiste att deras anhörige och wänner befundo sig i pinorummet; o du menniska, huru kan du låta dig nöja med en så fasmäcande ställning, — ditt hjerta måtte vara hårdt som sten och swart som sot, som will strida emot Gud, och derför säger han

jag skall om intet göra de wisas wisdom, han griper dem, uti deras klofhet, 1 Corinter 2: 19. Ty Gud will att alla menniskor skola fräste blifwa, och till sanningens kunskap komma, 1 Timotiom 2: 3-4.

Men hwad menas eller förstås med sanningens kunskap, hade wåra första föräldrar i paradiset, då satan genom ormen, på ett illfundigt sätt förmädde dem att äta af det förbjudna trädet, hade de då för lätt och wetat, att de woro af satan förledda, då hade de sagt att det war djefwulens skuld, och de wiste icke att en ohyglik satan fans till, och derföre kunde icke förswara sig med sanningen ty de hade ingen kunskap derom, alltså fingo hwar sin dom och den stannade på ormen, 1 Moseb. 3: 14 och satan som war skulden och wällande till deras fall, och förlorade herrlighet han gief fri emedan menniskorne woro okunnige om sanningen, att de kunde förswara sig dermed och blifwa från dödsstraffet fria, utan blefwo utdrifne från paradiset ofskyldigt för satans sweckfulla bedrägeri, men nu har Jesus låtit skrifwa liffens bok, som framhåller sanningen samt att Gud skall rättwisligen åter upprätta det paradiset som wåra stamfäder, måste orättwist och ofskyldigt asträda och det war icke rätt af Gud, att på ja wis drifwa dem utifrån lustgården alltså påstår jag, att komma i besittning af det fadersarfwet, som på bedrägligt sätt förlorades när menniskorne ofskyldigtwis, frändrifne.

Ty jag och mina medmenniskor kunde icke rå före eller hjälpa att wåra stamföräldrar låt förleda sig af satan, som de icke wiste war till alltså kunna wi icke wara lidande och förlora war arfsrätt, för hans skuld, och detta är förkunadt och begärt uti liffens bok, att lyda Gud, där får man rätt, Abraham lydde Gud, då han bad honom offra sin son till bränoffer, och för sin lydnads skuld, gaf Gud honom ett godt löfte, och sade i din säd skall allt folk på jorden wälsignade warda för det du mine röst lydt hafwer, 1 Moseb. 22: 18, och detta Guds löfte och wälsignelse är antecknad i liffens bok, och kommer ofi till godo wid Kristi domstol på yttersta dagen, — men satans tjenare och tjennarinnor willa icke lyda Gud och tro sanningen, de älska lyx och högfärd, men icke Jesus, då man will komma satan på fall och söka hämd på honom för det han mördade war broder Jesus, samt att han blefwe ägare om alla som han led döden före, då är det fel och willomening, ja den är tofig, — att satan och ormahufwudet skall krossas och till intet göras, efter Guds löfte, 1 Moseb. 3: 15, men det will icke satans wänner tro eller höra talas om, de willa hälst han skall regera i tid och ewighet, som han önskar.

Men det kan icke Jesus låta sig nöja med, ty han will hafwa lön för sitt lidande, och Guds löfte skall fullbordas, och Jesu rike skall begynnas, och alla dalar skola upphöjde warda och alla berg och högar skola förnedrade warda, och det som ojämt är skall jämnas och slätt warda.

Ty Herrans herrlighet skall uppenbarad warda, och allt kött skall se att Herrans mun talar. Es. 40: 4, Luce 3: 6. Jesus will alla menniskor wäl, och derför låter han förkunna det som ste skall, och

hans glada ankomst, att ingen behöfwer frukta eller redas, ty han kommer icke för att skada eller skrämna eller döma werlden, utan frälsa werlden, Joh. 3: 17 och werlden skall blifwa salig genom honom, och han skall komma och taga oss till sig, ty der han är skola ni och wara och förlofa oss från detta träldomsot, som så länge tryckt oss, ty trälen blifwer icke ewinnerligen har han lotwadt, Joh. 8: 35. Jesus har aldrig lofwat någon förlofning förr än då han återkommer. När I fån se människornes Son komma med stor makt och herrlighet lyfter edra hufwuden upp, ty då kalkas eder förlofning Luce 21: 27—28.

Gud lät sin Son födas till werlden på det att han skola frälsa och förlofa hela människoläggat ifrån djefwulen, dödens magt och tyrani, och detta singo Betlehems-herdarne, höra af en Guds engel samma sund Jesus födder war, och sade warer icke förfärad, si jag bådär eder en stor glädje, hwilken all folkena wedersaras skall, Luce 2: 10. Niuru har ingen människa kommit i besittning af den utlofwade glädjen, emedan samma dödd och samma dom, som Gud pålade i paradiset, är fortfarande i omlopp. Dwinnan föder sitt barn med sweda, med arbete och stor möda måste man föda sig. Går fins inte utan fruktan och wäntan och siff den förbannade döden, och detta kan icke wara någon glädje, som Gudsengelen förkunnade, men när Jesus återkommer på yttersta dagen då begynnes den utlofwade förlofningen och glädjen som allt folk får tillgodonjuta efter engelens tal och Jesus skall gifwa dubbel glädje som kommer af Herrans hand, för alla sina synder, Es. 40: 2.

Denma glada tidning som kommer från Herrans egen mun — kallas folkets röst, rätt och sanning. Ty allt folk på jorden skola upphäfwa en tacksam glädjeröst till himlarnes härälder, och säga: ära ware Gud i höjden, och frid på jorden, som lät sin Son födas i Betlehems stall, för sin goda wilje skull till allt folks glädje och ewiga wäl.

Den hetar rätt — och det måste wara rätt att Gud tänker på sitt löfte och förbund, det måste wara rätt att Jesus blifwer egare om alla som han led döden före, det måste wara rätt att satan kommer för domen, som war skulden och wällande till Jesu pina och dödd, det måste wara rätt att han blifwer dömd att affstå och återlemna alla som i hans wäld äro, det måste wara rätt att Gud återstafvar det paradiset som våra stamsförälldrar måste oskyldigt afträda, det måste wara rätt att Gud blifwer nu rådande öfwer sina skapade warelser då satan varit rådande i 6,000 år, måste wara rätt att icke låta honom råda mer.

Den heter och sanning, och det är sanning att satan genom prmen i paradiset med lögn förmädde qwinnan och dem båda att blifwa Gud olydige, så att döden kom i werlden för hans skull, det är sanning att for han in uti Judas och war driffjädern till Jesu dödd, och det är sanning att nu bör satan också dö, och till inte göras och det är sanning att man bör tro Jesu ord, och mer lyda Gud än människor.

Och det är sanning att ingen kan hålla bröllop utan först betinga sig bruden, och sedan bjuda gäster, för att bewista akten när det skall

stända det är sanning att ingen domhafwande kan sätta rätt och rannsaka och döma utan åklagare, och det är sanning att satan icke kunde mörda Jesus utan människobitråde, och det är sanning att Jesus behöfwer människobitråde nu när satan och ormahufwudet skall krosas — och det är en stark sanning att ingen kan förmäna Gud att afwena utgifwa en tidning på jorden som kallas Guds röst och folkets wäl, rätt och sanning.

Jesus säger: icke tändes man upp ljus och sätter under eno skeppa utan på en ljusastaka att det lyser alla som i huset äro, Math. 5: 15. Jesu mening är den att denna hans tidning och upptända ljus skall spridas och lysa öfwer hela werlden, så är Jesu wisja.

Förty att tända ljus och betäcka det wore utan ändamål, emedan ingen hade nytta eller kunde se af det samma och ett ljus kan icke lysa en eller några som i huset äro utan alla som besinner sig i samma rum. Därföre säger Jesus: icke kan den staden dösljas som ligger på ett berg, icke kan en så märkwärdig sanning förtigas som denne, hvilken Jesus förkunna låtit. Jesus sade: I ären jordens salt, är det så att saltet mister sin saltä hwarmed skall man då salta. Math. 5: 13 Saltet är Guds ord, och nu är den tiden att Jesu ord har mistat sin kraft, det är nu icke mera nyttigt eller medför någon wärfkan, därför säger Jesus: det är inte mera nyttigt utan det kastas ut, och låter förtrampas af menniskor. Nu har Jesu ord gått i fullbordan, Guds ord har mistat sin kraft, och är alldeles föraktadt och förtrampat af menniskor och de göra endast spe och begabberi af det, men en blind kan icke se ljuset fast det är tändt, måste han likwäl wara i mörkret och ho är så blind som mine tjenare och så döf som mitt boskap, säger Heran och om en blind leder en blind falla de båda i gropen, säger Jesus, Math. 15: 14. Men om de wille se af Jesu ljus fölle ingendera i gropen, och om jag kunde öppna de blindas ögon, som han säger genom Ez. 42: 7, då skulle de så se Jesu klara ljus som han tändt hafwer, och blefwe de fria från satans fångenskap och det mörker som de sitta uti, ty Gud will leda dem på den wägen de blinda icke weta, och föra dem på den stig de icke känna och icke öfvergifwa dem, vers 16. Så länge menniskan är qwar i satans fångenskap är hon blind, och kan icke se eller förstå Jesu mening eller kan hafwa någon nytta eller gagn af ljuset Jesus tändt hafwer. Därföre är min önskan och bön att en hwar söker till att göra sig fri från det fångahus som djefwulen will qwarhålla dem uti, och tro Jesu ord samt att ingen kan hindra Gud att tala med menniskor så wäl nu som före Jesu död fast det icke händt sedan och jag strider icke för egen winst, utan för Jesus icke skulle lida och dö förgäfwes, samt för hela werldens frälsnings skuld, och det är wist och sant. Anders Berggren.

Adress: hotell Niga 4 trappor upp n:o 16 Stockholm.

Pris 25 öre.

Stockholm 1878. tryckt hos J. W. Swenssons Boktryckeri.